Peiukene, nvonukene,
Pühi härte äia õnne
Pühi härte amma õnne,
Tzullakaft kudide õnne,
Nau õnne onnetegi
Sür sinu hüiakse hüvakfi,
Hüva naise tütterekfi
Prundi poolt naised laulvad kambreft warta
Peiukene, poifikene,
Tunned wõttu mu õdeda,
Tunned wõttu, tunne hvida,
Tunne truurte elada.
Tõra sina lafe larte lüia,
Larte lüia, nairte füia,
Perep via speak häia
Lulafe fugu künelda
Tuifata tuli nufikd,
Rauda kämmelde raluda,
Wifa käte weeretella, -
Hõõver käte krputella!
Seifa seinana eesfa,
Ille warjuna wahella,
Seifa warta kui fee feina,
Räim warta kui fee rauda,
Pange warta kui fee paafi
Pange warta kui fee palki!
Peiukene, poifikene,
Kui hviad õe hüvarta,
Kaitfed karwu kallimarta,
Kui sina tuled teisi meile,
Sina jängida küfitkfid —
Pakku alla paifetaie,

Tvoli sul alla annetaie;
Hoku sul hirnub heinafida —
Kaenad ette kannetaie,
Rukka tvower tavdaneie.
Nüüd aller weel tehti kambre ükr lahti ja
pruut reisi tarvis riidir astub kõrvanaese
käekõrval kambreft välja. Seal mitab
pruut viimsed lahkumise filmavee pisarad
ema kaendlar teda Jumalaga jätter, Seal
annab isa wesirte filmadega ja õigutud
Jüdameza tütrele Jumalaga jätmisekr
kät. Nükaft aga tuleb naiste laulu heal:
Minu ella eidekene,
Millal makfan eide waeva,
Eide waeva, ella püma,
Hea ema inimese waeva,
Imbuja une magusa?
Mitu õõd olid unetu
Mitu suitsu suunukseta
Mitu hommikut ofata
Mitu päeva lõuneta!
Ei lüppend tuli tuurta
Sõde ei fängi sambaarta,
Jõlu ei kerke põrmandalta.
Hoku ei halli rakkeerta,
Naene ei nvori riideerta:
Ofsir lapse laufujata,
Nvore nutu nüüdijata.
Mina aga kiusta kiljatafin,
Suota Jumda mangutafin.